

Βιωματικό μάθημα με τον Αναστάσιο

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Αλβανίας](#)

Κυριακή ήταν και το 1992 η 2α Αυγούστου, όταν στα Τίρανα, στον πολύ πρόχειρα αποκατεστημένο Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, enthronίζονταν ως Αρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας, ο μακαριστός Αναστάσιος, Ανδρούσης τότε.

• *Του Ορφέα Μπέτση*

Το γεγονός ιστορικό αφού ουσιαστικά καλούνταν να αναστηλώσει το θυσιαστήριο μιας Εκκλησίας που υπήρχε ως ανάμνηση και μόνο. Εξ ου και η ημερομηνία αυτή έχει πλέον περάσει στην Ιστορία. Όχι μόνο της τοπικής Εκκλησίας της Αλβανίας αλλά της Ορθοδοξία εν γένει.

Για να αντιληφθεί κανείς – εξ όσων μάλιστα γνωρίζουν την κατάσταση, τις

συνθήκες που επικρατούσαν, έχουν γνώση των εκκλησιαστικών ζητημάτων - το πόσο ιστορικό είναι το γεγονός και τι προϋπέθετε από πλευράς αυτού που αποδέχτηκε την πρόκληση, ας κάνουμε την υπόθεση πως τα πράγματα θα ήταν εάν ο Αναστάσιος είχε αρνηθεί την αποστολή και ευθύνη! Όμως την αποδέχτηκε και αναστήλωσε την Αγία Τράπεζα πάνω στην οποία διαιωνίζεται πλέον η Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία σε όλο το εύρος της γεωγραφίας της σημερινής Αλβανίας!

Και επειδή σε μέρες τέτοιες συνήθεια είναι να αναφέρονται στιγμές και λεπτομέρειες της πορείας - ήδη είναι στην τέταρτη δεκαετία - ειδικά ως τιμή αλλά και ωφέλιμο δίδαγμα για τον βαθύ στοχαστικό τρόπο και την στρατηγική σκέψη του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αναστασίου, ανακαλώ στη μνήμη μια ευλογημένη από τις πολλές τέτοιες περιόδους του, στη Μητρόπολη Αργυροκάστρου.

Ένας δρόμος για να τον θυμούμαστε πάντα...

Τα Θεοφάνεια του 1999 ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος λειτούργησε και τέλεσε τις ιερές Ακολουθίες στους Αγίους Σαράντα. Ήταν να φύγει την αύριο μετά τη Θεία Λειτουργία του Αγίου Προδρόμου. Πληροφορήθηκε ότι την περιοχή πρόκειται να επισκεφθεί ο τότε Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής που ήταν στην αξιωματική αντιπολίτευση. Διαπίστωσε με τον μοναδικό τρόπο που διαισθάνονταν το κοινωνικό κλίμα, μικροπολιτικές και λόγω έλλειψης πολιτικής εμπειρίας στα στελέχη του γηγενούς Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού, κάποιες διχογνωμίες και αντιθέσεις. Προβάλλονταν μάλιστα ισχυρισμοί με την επιμονή των παραγόντων της υπαίθρου, ότι η «... η μειονότητα είναι αριστερά κατά πλειοψηφία και προκαλεί η επίσκεψη του επικεφαλής της δεξιάς παράταξης...». Κι ενώ έρχονταν να εγκαινιάσει γεώτρηση παροχής πόσιμου νερού που στήριζε οικονομικά η ΟΝΝΕΔ, εντέχνως και κρυβόμενα πίσω από το δάκτυλο τα Τίρανα δια μειονοτικών αντιπροσώπων τους διέδιδαν ότι «... είναι έτοιμα να χρηματοδοτήσουν εκείνα το σύνολο του έργου...».

Ωστόσο ας αναφερθεί ότι τα Βαλκάνια εισέρχονταν στην πιο σκληρή φάση των συγκρούσεων που οδήγησαν στη σύρραξη του Κοσσόβου μόλις δύο μήνες αργότερα. Ο γηγενής Ελληνισμός και οι Ορθόδοξοι ευρύτερα στην Αλβανία είχαν ανάγκη ερεισμάτων και πολιτικής συμπαράστασης.

Ο Αρχιεπίσκοπος έμεινε και κατά συνέπεια «συμπαρέσυρε» στην απαιτούμενη υποδοχή και φιλοξενία με αξιοπρέπεια και σύμπνοια του σημαίνοντος πολιτικού προσώπου.

Είχε κατά νου με ότι έδειξε η ροή του προγράμματος του κ. Καραμανλή και ειδικά

η συνέχεια των επόμενων χρόνων κάτι πολύ πιο ουσιαστικό και σημαντικό.

Το πρόγραμμα μετά την τελετή αγιασμού έναρξης της γεώτρησης στην κοινότητα Δερμίσι προέβλεπε μετάβαση του Προέδρου και μετέπειτα Πρωθυπουργού της Ελλάδας στο κοντινό χωριό Λειβαδιά και με ελικόπτερο στην άλλη ιστορική κοινότητα της περιοχής, το Αλήκο. Ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος αιφνιδίασε προτείνοντας στον κ. Καραμανλή να οδηγηθούν μαζί με το αυτοκίνητο του σε ένα μέρος της διαδρομής, έως το ιπτάμενο μέσο. Έβαλε σε κάποια δυσκολία τα πρόσωπα της ασφάλειας και τον καθηγητή κ. Ι. Βαληνάκη, που ως Διευθυντής του Γραφείου του Προέδρου της ΝΔ είχε την ευθύνη του προγράμματος. Ωστόσο ο κ. Καραμανλής δέχτηκε την πρόσκληση- πρόκληση εμπιστευόμενος προφανώς το κριτήριο του Αρχιεπισκόπου Αναστασίου. Ο οποίος είχε ήδη μετρήσει την ελάχιστη σε χιλιόμετρα απόσταση πλην όμως μεγάλης διάρκειας διαδρομής σε χρόνο, καθώς οι οδικές υποδομές ήταν σε άθλια κατάσταση. Γι αυτό και παρακάλεσε τον υψηλό φιλοξενούμενο να κρατήσει σημείωση το χρόνο και όχι τα χιλιόμετρα...

Ήταν το πιο καταπληκτικό βιωματικό μάθημα για τον καθόλα ευαίσθητο στο Βορειοηπειρωτικό, Έλληνα πολιτικό.

Η εξέλιξη έδειξε ότι το είχε καταλάβει καλά και τον είχε επηρεάσει βαθύτερα η εμπειρία εκείνη.

Λίγα χρόνια αργότερα ως Πρωθυπουργός της Ελλάδας ο κ. Καραμανλής δρομολόγησε τάχιστα τις διαδικασίες και με την Ελληνική χρηματοδότηση από τις υποσχέσεις συμμετοχής στο ΕΣΟΑΒ χρηματοδοτήθηκε ο οδικός άξονας από Μαυρομάτι (Κονίσπολη) έως του Αγίου Σαράντα. Μαζί βέβαια και η αναβάθμιση των τελωνειακών και αστυνομικών υπηρεσιών στον διακρατικό μεθοριακό σταθμό.

Η περιοχή βγήκε από την απομόνωση κυριολεκτικά και επί το πλείστον, ακόμη, μια αρτηρία επικοινωνίας των δύο λαών και χωρών λειτουργεί ευεργετικά και τονώνει τις δυνατότητες συνεχούς όσμωσης – όπως ο οραματιστής Αναστάσιος το ήθελε και το δίδασκε με τρόπους μοναδικούς...